

CO POD LASEM PISZCZY

Biuletyn informacyjny parafii
św. Maksymiliana Marii Kolbe

PAŹDZIERNIK 2022

25-lecie osiedla Ż-1

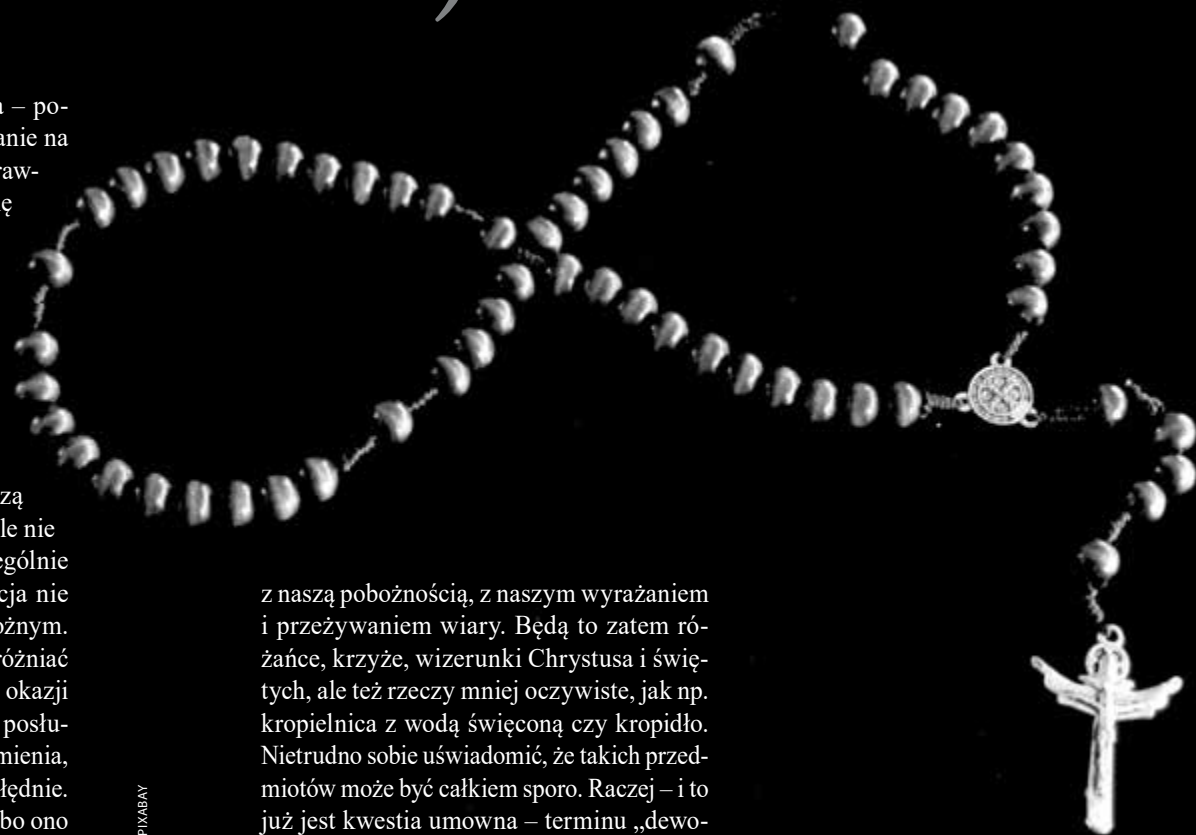
CO Z POŚWIĘCONYMI (RZECZAMI)?

Jak utylizować poświęcone dewocjalia? Chcemy im – ze względu na to, że służyły naszej relacji z Bogiem – okazać odpowiedni szacunek, posługujemy się więc analogią do szacunku, który w danej kulturze okazujemy ludzkiemu ciału po śmierci.

Krótko po tym, jak zostałem Waszym proboszczem, po raz pierwszy usłyszałem pytanie, które potem miało się wiele razy powtarzać w różnych odmianach: „Księżo, co mam zrobić z popsutym świętym obrazem?”. Za tym pytaniem stoi oczywiście bardziej fundamentalna wątpliwość – co robić ze zniszczonymi, uszkodzonymi albo po prostu nieestetycznymi dewocjonaliami? Pytania tego typu powtarzały się na tyle często, że postanowiłem problem rozwiązać od strony praktycznej – w przedsionku kościoła (od strony salek) pojawiła się skrzynka, w której tego typu przedmioty można składać, a ja już biorę na siebie ich odpowiednią utylizację.

Praktyka – już ponad dwuletnia – pokazała, że po pierwsze zapotrzebowanie na utylizację „świętych” rzeczy jest naprawdę spore (np. różańce bardzo lubią się przerywać, a ich paciorki – gubić). Po drugie – i to jest główny powód powstania niniejszego tekstu – nie wszyscy potrafią odróżnić przedmioty, które faktycznie powinny być utylizowane ze szczególną uwagą i nie powinny w żadnym razie lądować po prostu w śmieciach, od tych, które wprawdzie jakoś łączą się z naszym przeżywaniem wiary, ale nie na tyle, by je traktować jako szczególnie wyjątkowo, więc „zwykła” utylizacja nie byłaby w ich przypadku niczym zdrożnym.

Odpowiadając na pytanie, jak odróżniać jedno od drugich, postaram się przy okazji wyjaśnić parę pojęć, którymi często posługujemy się albo bez należytego zrozumienia, albo nawet nieprecyzyjnie lub zgoła błędnie. Zacznijmy od słowa „dewocjalia”, bo ono ma bodaj najszerszy zasięg znaczeniowy. Słowo to pochodzi z łaciny, gdzie wywodzi się od słowa *devotio*, które oznacza po prostu „pobożność”. Czyli słowem „dewocjalia” określamy przedmioty związane jakoś

FILIP MIRANDA SOARES Z PIXABAY

z naszą pobożnością, z naszym wyrażaniem i przeżywaniem wiary. Będą to zatem różańce, krzyże, wizerunki Chrystusa i świętych, ale też rzeczy mniej oczywiste, jak np. kropielnica z wodą święconą czy kropidło. Nietrudno sobie uświadomić, że takich przedmiotów może być całkiem sporo. Raczej – i to już jest kwestia umowna – terminu „dewocjalia” nie używamy w odniesieniu do Pisma Świętego (ze względu na jego wyjątkowe znaczenie dla życia chrześcijańskiego) ani do budynków, w których praktykujemy pobożność (kościół i kaplice).

Osobną dyskusję można by przeprowadzić co do tego, czy książki o tematyce religijnej są dewocjonaliami. Tu raczej posłużymy się kryterium bezpośredniości związku z naszą relacją z Bogiem. Raczej nikt nie nazwie dewocjonaliami kolejnych tomów encyklopedii teologicznej, ale już do modlitewnika nazwa ta zdaje się pasować znakomicie.

Żeby nieco wyraźniej wyznaczyć granice pomiędzy przedmiotami, które są wyłączone ze zwykłego użytku, a przypisane do relacji z Bogiem, a tymi, które do tej sfery nie należą, Kościół wypracował pewne rozwiązanie. Mianowicie przejście z jednego zbioru do drugiego dokonuje się poprzez obrzęd zwany poświęceniem lub błogosławieństwem. Oczywiście nie wszystkie błogosławieństwa powodują wyłączenie ze „zwykłego” użytku. Na przykład błogosławieństwo tornistrów dzieci albo samochodów nie ma prowadzić do tego, by jako szczególnie służyły naszej relacji z Bogiem. Raczej przeciwnie: żeby nasza relacja z Ojcem przez Syna w Duchu Świętym objęła tę część naszego życia, którą symbolicznie oznacza przedmiot (np.: tornister => nauka, szkoła). Czy zatem chodzi o „wyłączenie”, czy też nie, wynika ostatecznie z treści słów wypowiedzianych przy błogosławieństwie lub poświęceniu.

I teraz możemy wrócić do naszego podstawowego pytania: które z dewocjonalii powinniśmy szanować na tyle, żeby były utylizowane w odpowiedni, godny sposób? Ano te, które poprzez błogosławieństwo/poświęcenie zostały przeznaczone do użytku w ramach naszego przeżywania lub celebrowania relacji z Bogiem. Wspomniany

pobłogosławiony tornister, gdy się zużyje, zutilizujemy na ogólnych zasadach. Natomiast już różaniec nie powinien być wyrzucany do śmieci ot tak. Niestety mam wrażenie, że niektórzy – na wszelki wypadek zapewne – znoszą wszystko, co jakoś im się z Bogiem kojarzy, np. zeszyty ze słowem Bożym na każdy dzień (np. Ewangelia 2021), zeszyty naszej parafialnej gazetki itd.

Jak zatem utylizować poświęcone dewocjonalia? Jako że chcemy im – ze względu na to, że służyły naszej relacji z Bogiem – okazać odpowiedni szacunek, posługujemy się analogią do szacunku, który w danej kulturze okazujemy ludzkiemu ciału po śmierci. W pewnym sensie ono też się przecież „zużyło”... Zatem w naszych realiach stosujemy albo spalanie, albo pochówek. I to jest – dla ciekawych – odpowiedź na pytanie, co się dzieje z dewocjonaliami, które są składane do skrzynki w przedsionku naszego kościoła. Po pierwsze dokonuję ich przeglądu. Jeśli coś jeszcze nadaje się do użytku, to zostaje odłowione i otrzymuje nowe życie. Po drugie – odkładam rzeczy, które nie wymagają specjalnego traktowania (np. stare „Goście Niedzielne”, płyty z nich itd.). A z reszty to, co da się bezpiecznie spalić (np. drewno krzyży), zostaje spalone, reszta zaś – pochowana w ziemi.

Takiej godnej utylizacji nie musi dokonywać ksiądz. Można to zrobić we własnym zakresie – oczywiście jeśli ma się ku temu odpowiednie warunki. A jeśli jest wątpliwość co do jakiegoś przedmiotu – zawsze można zapytać farorza...

Ks. GRZEGORZ STRZELCZYK

Rezydent? Wikariusz?

Ks. GRZEGORZ STRZELCZYK

Czas od mniej więcej końca maja był dla mnie okresem szczególnego oczekiwania. Wyglądałem mianowicie decyzji przełożonych – uda się, czy się nie uda znaleźć drugiego księdza do pracy w naszej parafii?

W związku z ogólnymi trudnościami w obsadzaniu miejsc wywołanymi spadkiem liczby księży (od kilku już lat w naszej diecezji święconych jest mniej nowych, niż ubywa przez samo tylko przejście na emeryturę – o innych przyczynach nie wspominając) liczyłem się i z tym, że na kolejny rok pozostanę sam. Na szczęście w czerwcu zapadła decyzja, że „dostaniemy” wikariusza. Po kolejnych zawirowaniach okazało się, że ma przyjść kto inny, niż początkowo zapowiedziano, a w końcu i ten inny został zawieszony przed objęciem

obowiązków. Pod sam koniec wakacji byłem więc mniej więcej w tym samym miejscu, co pod koniec maja: z obawą myślałem, że będzie trzeba przez kolejny rok samemu ogarniać parafię. Na szczęście tuż przed końcem wakacji okazało się, że wprowadzi się do nas ks. Łukasz Michoń, jednak nie w charakterze wikariusza, a tzw. „pomocy duszpasterskiej”.

Już kilka osób pytało mnie, czy te nazwy mają znaczenie i czy jest jakaś faktyczna różnica. Jest i to spora. Wikariusz jest zastępcą proboszcza i jego główne obowiązki to duszpasterstwo parafialne (i ewentualnie nauczanie religii w szkole). Proboszcz jest przełożonym wikariusza i zleca mu obowiązki. Natomiast skierowanie na parafię w charakterze „pomocy duszpasterskiej” lub „rezydenta” oznacza zupełnie inną relację. Zwykle taki ksiądz ma inne podstawowe obowiązki i w parafii angażuje się na tyle, na ile czas, siły i ochota mu pozwalają. Proboszcz nie zleca mu obowiązków, ale prosi o pomoc, uwzględniając tę sytuację.

Nie mamy zatem w parafii wikariusza. Ks. Łukasz Michoń nie będzie więc w pełni dostępny w duszpasterstwie parafialnym – jego główne obowiązki będą związane z pracą na uniwersytecie (jest filozofem). Oczywiście będzie spowiadać i regularnie odprawiać msze. Zgodził się też poprowadzić ministrantów, co z kolei mnie ułatwi wypełnianie moich obowiązków zewnętrznych, związanych z formacją kandydatów do diakonatu stałego.

FACEBOOK

Ks. Łukasz Michoń

25-lecie os. Z-1

Doroczny, 14. Integracyjny Piknik mieszkańców osiedla Z-1 uczcił w tym roku jubileusz ćwierćwiecza powstania osiedla pod lasem. Na spotkanie 10 września – na zaproszenie organizatora, Rady Osiedla Z-1 – przybyło ponad 300 osób. To jedna z najwyższych frekwencji w ciągu 15 lat działalności Rady.

Dzięki hojnemu wsparciu sponsorów – mieszkańców osiedla – organizatorzy zapewnili uczestnikom wiele rozrywek. O walorach przyrodniczych terenu osiedla opowiadał pan Kazimierz Sendobry, a o historii powstania pan Mieczysław Podmokły (relacja na s. 9–12). Muzyczne satysfakcje, nie tylko dla koneserów, zapewnił koncert rodzeństwa Hani i Kuby Derejów, których świetnym głosem wsparł młody wokalista Marcel Tułacz.

Dla dzieci był wielki dmuchaniec, zabawy z balonami, a kolorowanki i piękne malowanie buziek zapewniły nam panie z Fundacji Niebieskie Serce. Pod wieczór uczestników pikniku rozbawiła Biesiada Śląska z Jorgusiami i radosna zabawa z płasami trwała do końca imprezy o godz. 22.

Pogoda nadspodziewanie dopisała, było ciepło i sporo słońca, a przed wieczornym deszczem chroniły nas namioty. Na koniec przedstawiciele Rady rozlosowali wśród uczestników cenne nagrody ufundowane przez jednego ze sponsorów. Można było wygrać smartwatche, bezprzewodowy głośnik czy słuchawki do smartfona.

Za rok spotkamy się ponownie!

WITOLD MORAWSKI

Dzień Pikniku był pogodny, a przed wieczornym deszczem chroniły nas namioty

Oblegany przez najmłodszych dmuchaniec zjeżdżalnia

Do pani malującej buziek też ustawiała się kolejka chętnych

ZDJĘCIA BASIA MARZEC

Uczestnicy 14. Integracyjnego Pikniku mieszkańców osiedla Z-1. Tychy, 10 września 2022 r.

Nie mogło zabraknąć tradycyjnych kielbasek z grilla i tyskiego piwa – dla dorosłych rzecz jasna

Hania i Kuba Derej zaprosili na swój koncert wokalistę Marcela Tułacza (w środku)

Historia i środowisko przyrodnicze osiedla Z-1

Z okazji jubileuszu Rada przygotowała na banerach wystawę archiwalnych zdjęć z budowy osiedla oraz wspomnienie odbytych już trzynastu Pikników

Farorz, ks. Strzelczyk, też się pojawił

Pupile były mile widziane

Biesiadę Śląską oraz znakomitą zabawę do końca imprezy zapewnił nam zespół Jorgusie

Kulminacyjnym punktem wieczoru było losowanie nagród

ZDJĘCIA BASIA MARZEC

KS. GRZEGORZ STRZELCZYK

Dr Kazimierz Sendobry podczas panelu o środowisku przyrodniczym os. Z-1. Obok Mieczysław Podmokły, który opowiadał o historii powstania osiedla

Świętowanie 25-lecia osiedla Z-1 rozpoczęło się panelem dyskusyjnym dotyczącym historii i środowiska przyrodniczego terenu, na którym 5 września 1997 roku zainaugurowano budowę ekologicznych budynków mieszkalnych.

Jako pierwszy o historii, tej bliższej, ale i tej bardzo odległej, opowiadał pan dr Kazimierz Sendobry. Zaskoczył słuchaczy stwierdzeniem, że przed wieloma tysiącami lat w miejscu osiedla Z-1 znajdowała się wyspa oblewana ciepłym morzem i porośnięta palmami, której wybrzeże prawdopodobnie

przypominało dzisiejsze wybrzeże dalmatyńskie w Chorwacji. Zapowiadało się bardzo ciekawie. O historii budowy osiedla Z-1 drugi prelegent, pan Mieczysław Podmokły, opowiadał równie ciekawie, mimo że nie wspominał czasów sprzed 25 tys. lat jak przedmówca, a jedynie te sprzed 25 lat, które również miały wielkie znaczenie, a wręcz zadecydowały o losach mieszkańców osiedla.

Rozpoczęcie prac związanych z budową nowego osiedla zawsze musi być poprzedzone badaniem uwarunkowań przyrodniczych. W 1996 roku do prac zespołu badaczy został zaproszony przez właściciela terenu, czyli Urząd Miasta Tychy, pan dr Kazimierz

Sendobry, absolwent Wydziału Nauk o Ziemi Uniwersytetu M. Kopernika w Toruniu. W skład zespołu weszli specjaliści od geologii, wód i klimatu, przyrodnicy zajmujący się florą i fauną oraz archeolodzy odtwarzający społeczno-kulturową przeszłość człowieka na podstawie znajdujących się w ziemi, na ziemi lub w wodzie materialnych pozostałości działań ludzkich. Celem prac tego zespołu było zbadanie, czy istnieją zagrożenia ze strony środowiska przy realizacji projektu oraz zachowanie wartości przyrodniczych na terenie ewentualnej inwestycji. Na mapie topograficznej z 1996 r. widniało już osiedle Z, a na planowanym terenie do zabudowy osiedla Z-1 były pola i łąki. Na zachód od nich krzaki i jezioro, a na południe leśne stawy. Zniechęcała też duża wilgotność terenu utrudniająca inwestycję. Czyli już na początku istniało kilka przeszkód, ale były możliwe do pokonania za pomocą technologii budowlanej. Zaplanowano, że wygląd całego osiedla i pojedynczych budynków będzie dostosowany do stwierdzonych warunków przyrodniczych. W trakcie wizyt terenowych znajdowano skały pochodzenia skandynawskiego, co sugerowało, że zostały one przyniesione przez lodowiec w sposób naturalny w okresie czwartorzędowy, czyli w epoce lodowej. Do dzisiaj można jeszcze znaleźć na naszym terenie, na okolicznych polach czy w lesie, duże głazy i kamienie pochodzenia skandynawskiego. Teren osiedla Z-1 to piaszczysta równina, która ciągnie się w kierunku południowym aż do doliny Wisły, a w kierunku północnym można zauważyć kilka niewielkich wzniesień: Piramida, Skałka czy wieś Cielmice. Równina ta jest następstwem lodowca skandynawskiego, który nasunął się na nasz teren od północy, a jego czoło skończyło się między Ustroniem a Wisłą. Tam również znaleziono

głazy skandynawskie, które można zobaczyć w muzeum w Ustroniu. Piaszczysta równina osiedla Z-1 powstała w ten sposób, że wody płynące od tego lodowca wynosiły drobny materiał piaszczysty i usypywały go w postaci płaskiego stożka. Obecnie osiedle Z-1 osadzone jest w partii szczytowej tego stożka (na wys. 250 m n.p.m.), który lekko pochyła się w kierunku Pszczyzny aż do doliny Wisły. Można przypuszczać, że recesja lodowca, czyli jego cofanie się na skutek topnienia, mogła nastąpić ok. 25 tys. lat temu. Po okresie zlodowacenia nastąpił okres ocieplenia i wówczas nasz teren porosły lasy, a wraz z nimi pojawiła się ich fauna. Po tym okresie nastąpiło kolejne ochłodzenie. Było na tyle zimno, że na naszym płaskim terenie rozwinęła się tundra, a w niej tylko mchy i porosty, przysmak reniferów, które biegały tutaj stadami. Ludzie w tym czasie potrafili już wyrabiać proste narzędzia i polowali na mamuty. Dowodem tego, że żyły one na naszym terenie jest wydobyty w piaskowni w Pławniowicach kompletny szkielet tego zwierzęcia. Można go zobaczyć w muzeum w Gliwicach. W kolejnym okresie czwartorzędowy – holocen, który trwa od ok. 11 tys. lat, nastąpiło ocieplenie. Na naszym terenie uprawiano winorośl. Około 3 tys. lat temu, gdy rozpoczynała się epoka neolitu, człowiek potrafił już wyrabiać krzemienne narzędzia, z powrotem wycinał lasy i zakładał pola. Takie pola zakładali też pierwsi osadnicy z Cielmic. To na polach ich potomków powstało osiedle Z-1.

Podczas panelu o historii i środowisku przyrodniczym osiedla Z-1 dr Kazimierz Sendobry przedstawił zdjęcie satelitarne z 2015 roku wybranego obszaru, którego 1/3 zajmuje osiedle Z-1, 1/3 las i 1/3 akwen wodny. Takie proporcje ma Sztokholm, uważany przez

ARCHIWUM PARAFI

5 września 1997 r. – uroczyste wkopanie kamienia węgielnego pod budowę osiedla Z-1. Wśród zaproszonych gości ówczesna prezes Urzędu Mieszkalnictwa i Rozwoju Miast posłanka Barbara Blida

urbanistów za wzorcowe miasto, w którym warunki życiowe są najkorzystniejsze dla człowieka. Zdaniem pana Kazimierza warunki na naszym terenie są jeszcze lepsze niż w Sztokholmie, gdyż mamy cieplejszy klimat i dużo więcej światła słonecznego.

Drugim prelegentem był pan Mieczysław Podmokły, który przedstawił historię budowy ekologicznego osiedla Z-1. W listopadzie 1996 r. został on powołany na stanowisko Pełnomocnika do Spraw Budownictwa Mieszkaniowego Zarządu Miasta Tychy. Na czele Zarządu stał ówczesny Prezydent Miasta – pan Aleksander Gądek. Z badań opracowanych przez profesora Marka Szczepańskiego wynikało, że młodzi tyszanie wyjeżdżali z miasta w poszukiwaniu pracy i mieszkania. Nie mogli też na miejscu zdobyć wyższego wykształcenia. Wychodząc naprzeciw potrzebom młodych ludzi, utworzono w Tychach wyższą uczelnię, powstała

Strefa Ekonomiczna, a celem polityki mieszkaniowej było stworzenie zorganizowanego budownictwa jedno i wielorodzinnego. Na początku 1997 roku pracę rozpoczęła komisja do spraw budownictwa mieszkaniowego, która uznała, że na terenie obecnego osiedla Z-1 będą kapitalne warunki do zamieszkania i życia w symbiozie z puszcą pszczyńską. Na polach cielmickich, pod lasem wybudowany był już kościół św. Maksymiliana. Proboszczem budowniczym był ks. Benedykt Borkowy. Kościół został konsekrowany 22 grudnia 1996 roku przez arcybiskupa Damiana Zimonia. Teraz przysła kolej na domy mieszkalne. Miało to być budownictwo ekologiczne. Udało się stworzyć spółkę na zasadzie partnerstwa publiczno-prywatnego. Wykonawcą robót została wywodząca się z Austrii renomowana firma Spółka Wolf System. Pan Mieczysław Podmokły zainicjował w Sejmie rozmowy o polityce mieszkaniowej naszego miasta z Ministrem

Intencje mszalne

Gospodarki Przestrzennej i Budownictwa panią Barbarą Blidą. Pani Blida zainteresowała się nowym ekologicznym budownictwem na osiedlu Z-1. 18 kwietnia 1997 roku wzięła udział w Sesji Rady Miasta i spotkała się z Zarządem Miasta Tychy. Obiecała pomoc w otrzymaniu subwencji oraz grantów na budowę osiedla Z-1 i słowa dotrzymała. Dofinansowanie wyniosło 25 mln zł, a dodatkowe wsparcie dostało jeszcze budujące się os. Balbina w Tychach. Pani Blida przybyła również 5 września 1997 roku jako prezes Urzędu Mieszkalnictwa i Rozwoju Miast na inaugurację budowy ekologicznych budynków mieszkalnych, kiedy to wkopano tu symboliczny kamień węgielny.

W 2004 roku władze naszego miasta zostali zaproszeni do Brukseli do zaprezentowania infrastruktury osiedla Z-1. Tam przyznano miastu Tychy wyróżnienie ekologiczne. Doceniono wybudowanie osiedla, które cechuje przemyślany układ urbanistyczny, jest odpowiednio skomunikowane i położone w bezpośrednim sąsiedztwie kompleksu leśnego, akwenu i terenów sportowo-rekreacyjnych.

CELINA ANTCAK

BOHDAN PIERSZAK

1997 r. – Początki budowy osiedla Z-1

01.10.2022 Sobota

7.30 – Za duszę śp. Danuty Gazdy i ++ z rodziny o łaskę nieba dla nich.
14:00 – ślub: Anna Gurgul – Adam Stabla.

02.10.2022 Niedziela

18.00 – Za ++ rodziców, Albina Wróbel w 40. rocznicę śmierci, Weronikę Wróbel oraz ++ z rodziny.
7.30 – Za + syna Andrzeja Bula, + męża Jana, ++ rodziców z obu stron, siostry, szwagierki, szwagrów, i za + Zygmunta w miesiąc po śmierci i za dusze w czyśćcu cierpiące.
9.30 – W intencji Ojca św., kapłanów, Radio Maryja i TV Trwam o dalszą Bożą opiekę i błogosławieństwo dla tych dzieł.
11.30 – W intencji Parafian.
14:00 – ślub: Joanna Nędza – Łukasz Wróbel.
16.30 – Za ++ dziadków Marię i Kazimierza Karelus oraz Rudolfa Maj.

03.10.2022 Poniedziałek

7.30 – Za + Annę Szypcio w 3. rocznicę śmierci, jej ojca Kazimierza Szypcio i ++ rodziców z obu stron z prośbą o łaskę nieba.
18.00 – Za + Józefa Zielińskiego w 5. rocznicę śmierci, ++ rodziców z obu stron, brata Jerzego, siostrę Renatę, swata Czesława Wadowca oraz ++ z rodziny.

04.10.2022 Wtorek

7.30 – Za + Helenę Spyryka w 5. rocznicę śmierci i + Stefana Spyryka w 15. lat po śmierci (od córek Janiny i Henryki).
18.00 – Za + Juliana Pałys w 20. rocznicę śmierci.

05.10.2022 Środa

7.30 – Za + Wandę Włodarczyk (od sąsiadów).
18.00 – Za + Marcina Czerwińskiego (od przyjaciół z Irlandii).

06.10.2022 Czwartek

7.30 – O powołania do Służby Bożej.
18.00 – Za + tatę Benedykta Dziubany, + mamę Helenę oraz ++ dziadków z obu stron z prośbą o łaskę nieba.

07.10.2022 Piątek

7.30 – W intencji Czcieli Najświętszego Serca Pana Jezusa.
16.30 – ślub: Karolina Kuźma – Rafał Sobczak.
18.00 – Za ++ rodziców Helenę i Walentego Czernik, Olgę i Stanisława Żoła oraz wnuka Filipka.

08.10.2022 Sobota

7.30 – W intencji Członków Żywego Różańca.

09.10.2022 Niedziela

18.00 – Za + męża Janusza Maiksnera w 5. rocznicę śmierci, ++ rodziców z obu stron, siostrę Zdzisławę, brata Mariana i Eugeniusza, i ++ bliskich z rodziny.
7.30 – Za + Danutę Dzedzyk w 6. rocznicę śmierci, za ++ rodziców Janinę i Józefa Dzedzyk oraz brata Zygmunta Dzedzyk.
9.30 – Za + mamę Elżbietę Bufal w 5. rocznicę śmierci, aby dobry Bóg okazał jej miłosierdzie i przyjął do swego Królestwa oraz za + tatę Włodzimierza.

11.30 – W intencji Wiolety i Dariusza Pietrasiek w 25. rocznicę ślubu, dziękując za otrzymane łaski i prosząc o dalszą Bożą opiekę.

16.30 – W intencji + Krystyny Zapała w 6. rocznicę śmierci, za jej ++ rodziców i ++ z dalszego pokrewieństwa.

10.10.2022 Poniedziałek

7.30 – Za + Annę Krzyżewską w pierwszą rocznicę śmierci z prośbą o życie wieczne.
18.00 – Za ++ Emilię i Piotra Kozyrów, Janinę Kudzin oraz Janinę i Leona Lipian.

11.10.2022 Wtorek

7.30 – Za ++ rodziców Mariannę i Józefa Szala, Marię i Aleksandra Kniaź, za ++ braci, bratowe i dziadków z obu stron.
18.00 – Za ++ rodziców Emilię i Piotra Domasik oraz za + Edmunda Stęchły i ++ z rodziny.

12.10.2022 Środa

7.30 – W intencji Parafian.
18.00 – Za ++ rodziców Jadwigę i Wiktora Fijoł, brata Kazimierza, siostrzenicę Magdalenę i ++ z rodzin Fijoł i Wygrabek.

13.10.2022 Czwartek

7.30 – Za + Bolesławę Krzynówek (od córki Barbary z rodziną).
18.00 – Przez wstawiennictwo Matki Bożej Róży Duchownej w intencji Członków Żywego Różańca z prośbą o Boże błogosławieństwo i wytrwanie w modlitwie.

14.10.2022 Piątek

7.30 – Za ++ Irenę, Franciszka i Janinę Kubaszewskich.
18.00 – Z okazji 18. rocznicy urodzin Katarzyny, Patrycji i Tomasza Ratka, msza ofiarowana przez babcię Cecylię.

15.10.2022 Sobota

7.30 – Za ++ rodziców Julię i Augustyna Broncel, + Tadeusza Nowaka, ++ teściów oraz ++ z rodzin Broncel, Nowak i Pluta.

16.10.2022 Niedziela

18.00 – Za ++ rodziców Zuzannę i Stanisława Kulińskich oraz ++ z rodziny.

7.30 – Za + męża Ryszarda Mazurczyk w rocznicę śmierci i ++ rodziców z obu stron.

9.30 – W intencji dobrodziejów i budowniczych naszej Parafii.

11.30 – W intencji nauczycieli.

16.30 – Z podziękowaniem za otrzymane łaski, z prośbą o dalszą Bożą opiekę nad rodziną Celiny i Andrzeja Wróbel.

17.10.2022 Poniedziałek

7.30 – Za + Teresę Mazur w pierwszą rocznicę śmierci, Romana Mazur, Wiktorię Wojciechowską oraz wszystkich ++ z rodziny (od syna z rodziną oraz rodzin Lis, Lotkowskich, Chlebusów, Barszczewskich, Leszczuk, Kryger i od Alicji Sadowskiej).

18.00 – Za ++ Zofię i Ignacego Szostak.

18.10.2022 Wtorek

7.30 – Za ++ rodziców Emilię i Ryszarda oraz + brata Eugeniusza.

18.00 – Za ++ rodziców Wandę i Czesława Kotowskich, ++ Jadwigę i Jana Buczkowskich oraz za ++ dziadków z obu stron.

19.10.2022 Środa

7.30 – Za ++ rodziców Mariannę i Franciszka Baraniec oraz Stefanię i Mieczysława Makuła i krewnych z obu stron.

18.00 – W intencji Parafian.

20.10.2022 Czwartek

7.30 – Za ++ rodziców Józefa i Marię Hantulik oraz ++ teściów.

18.00 – Za + męża Zbigniewa Głód w 5. rocznicę śmierci.

21.10.2022 Piątek

7.30 – Za ++ rodziców Jadwigę i Edwarda Cofała oraz Genowefę i Stanisława Marzec.

18.00 – Za ++ rodziców Stefanię i Joachima Jarzab oraz teściów Gertrudę i Erwina Michalczyk, za ++ z rodzin.

22.10.2022 Sobota

7.30 – wolna.

23.10.2022 Niedziela

18.00 – W intencji Ireny i Andrzeja Jędryka z okazji 50. rocznicy ślubu z podziękowaniem za wszelkie dobro od Boga i ludzi oraz z prośbą o dalsze błogosławieństwo i opiekę nad całą rodziną.

7.30 – Za zmarłych rodziców Zenonę i Arkadiusza Laskowskich, Cecylię i Jana Pietrzyk oraz ++ braci Eugeniusza, Józefa, Mariana, + szwagra Czesława i za zmarłych z pokrewieństwa.

9.30 – Za ++ rodziców Zenonę i Arkadiusza Laskowskich, Cecylię i Jana Pietrzyk oraz ++ braci Eugeniusza, Józefa, Mariana, + szwagra Czesława i za ++ z pokrewieństwa.

11.30 – W intencji Dzieci przyjmujących Sakrament Chrztu św., w intencji Rocznych Dzieci, ich rodziców i rodziców chrzestnych.

16.30 – zajęta.

24.10.2022 Poniedziałek

7.30 – Za ++ rodziców Ritę i Jana Nowak.

18.00 – Za ++ z rodziny Fąfara i Titz z prośbą o łaskę nieba.

25.10.2022 Wtorek

7.30 – Za + Edmunda Mol i ++ rodziców z obu stron.

18.00 – Za + męża Edwarda Bomersbach, + mamę Stefanię oraz teściową Julię w rocznicę ich urodzin oraz ++ z rodzin Bomersbach, Pośpiech, Kut i Kroker.

26.10.2022 Środa

7.30 – W intencji Parafian.

18.00 – Za + Wandę Włodarczyk o łaskę przebaczenia grzechów i wieczne zbawienie (od Marcina Rzońca z rodziną).

27.10.2022 Czwartek

7.30 – Za ++ rodziców Mariannę i Pawła Kubicz oraz Genowefę i Józefa Antczak.

18.00 – Za + tatę Edmunda Szeliga we wspomnienie rocznicy urodzin.

28.10.2022 Piątek

7.30 – Za duszę śp. Tadeusza Gazdy i ++ z rodziny o łaskę nieba dla nich.

18.00 – Za + Witolda Osmana w 12. rocznicę śmierci oraz ++ z rodziny z obu stron.

29.10.2022 Sobota

7.30 – zajęta.

30.10.2022 Niedziela

18.00 – Za ++ rodziców Tadeusza i Irenę Karlik, Irenę Szlachta, Stanisława oraz za ++ siostry Krystynę, Marię, Tatianę, Grażynę i szwagra Mirosława.

7.30 – Za + Bolesławę Krzynówek (od rodziny Ostrowskich).

9.30 – W intencji wnuka Kamila Janisz z okazji 20. rocznicy urodzin, z podziękowaniem za otrzymane łaski, z prośbą o Bożą opiekę, dary Ducha Świętego oraz błogosławieństwo dla rodziców.

11.30 – W intencji rocznej Mileny Kir.

16.30 – Za + męża Kazimierza Szewieczek z prośbą o łaskę nieba.

31.10.2022 Poniedziałek

7.30 – wolna.

18.00 – Za + Mariana Czerwińskiego (od kuzyna Łukasza z rodziną).

Ogłoszenia

Chrzty:

04.09.2022 – Wiktor Bojdoł

– Jakub Żurawski

25.09.2022 – Patryk Marcelli Kocurek

– Jakub Noga

Śluby:

09.09.2022 – Magdalena Bulanda

– Sławomir Chojnacki

17.09.2022 – Aleksandra Tomaszek

– Szymon Wróbel

Pogrzeby:

02.09.2022 – Wanda Włodarczyk

Papieskie Intencje Misyjne:

O KOŚCIÓŁ OTWARTY NA WSZYSTKICH

Módlmy się, aby Kościół, wierny Ewangelii i odważny w jej głoszeniu, był miejscem solidarności, braterstwa i otwartości, doświadczając coraz bardziej synodalności

ZDJĘCIA BASIA MARZEC

10 września mieszkańcy os. Z-1 bawili się na 14. Integracyjnym Pikniku obchodzonym w 25. rocznicę powstania osiedla. Więcej na stronach 6–12

MSZE ŚW. NIEDZIELNE

7³⁰ 9³⁰ 11³⁰ 16³⁰

MSZE ŚW. W TYGODNIU

7³⁰ 18⁰⁰

MSZA ŚW. SZKOLNA

Środa 18⁰⁰

Plac Zbawiciela 1, 43-100 Tychy
tel. 32 219 61 56
www.mkolbe.tychy.pl
Bank Pekao SA
50 1240 1330 1111 0010 8857 0034

KODY QR
DO OBSŁUGI
DAROWIZN:

CELE CHARYTATYWNE

CELE KULTU RELIGIJNEGO